

Terapia głosek szeregu szumiącego („sz”, „ż”, „cz”, „dż”)

Etap III - utrwalenie głosek szeregu szumiącego („sz”, „ż”, „cz”, „dż”)

„sz”

Najpierw ćwiczymy „sz” w izolacji.

Następnie ćwiczymy „sz” w połączeniu z samogłoskami:

- nagłos w sylabach, logotomach, wyrazach, potem w związkach wyrazowych
sza, szo, sze, szu, szy;

- śródgłos w wyrazach, potem w związkach wyrazowych

asza, aszo, asze, aszu, aszy

osza, oszo, osze, oszu, oszy

esza, eszo, esze, eszu, eszy

usza, uszo, usze, uszu, uszy

ysza, yszo, ysze, yszu, yszy;

- wygłos w wyrazach, potem w związkach wyrazowych

asz, osz, esz, usz, ysz.

Ćwiczymy wszystko w zdaniach.

Ćwiczymy „sz” w połączeniach z spółgłoskami:

- nagłos w wyrazach, potem w związkach wyrazowych

szko, szka, szko, szkła, szpu, szpi, szpa, sznu, szma...;

- śródgłos w wyrazach, potem w związkach wyrazowych;

- wygłos w wyrazach, potem w związkach wyrazowych.

Ćwiczymy wszystko w zdaniach.

Różnicowanie „sz” – „s”.

„ż”

Najpierw ćwiczymy „ż” w izolacji.

Potem ćwiczymy „ż” w połączeniu z samogłoskami:

- nagłos w sylabach, logotomach, wyrazach, potem w związkach wyrazowych
ża, żo, że, żu, ży;

- śródgłos w wyrazach, potem w związkach wyrazowych

aża, ażo, aże, ażu, aży

oża, ożo, oże, ożu, oży

eża, eżo, eże, eżu, eży

uża, użo, uże, użu, uży

yża, yżo, yże, yżu, yży.

Ćwiczymy wszystko w zdaniach.

Ćwiczymy „ż” w połączeniach z spółgłoskami (tylko dźwięcznymi, gdyż obok bezdźwięcznych i w wygłosie traci dźwięczność!):

- nagłos w wyrazach, potem w związkach wyrazowych

żwy, żło;

- śródgłos w wyrazach, potem w związkach wyrazowych
gży, eżb, gże, dże...

Ćwiczymy wszystko w zdaniach.

Różnicowanie „ż” – „z”.

„cz”

Najpierw ćwiczymy „cz” w izolacji.

Potem ćwiczymy „cz” w połączeniu z samogłoskami:

- nagłos w sylabach, logotomach, wyrazach, potem w związkach wyrazowych

cza, czo, cze, czu, czy;

- śródgłos w wyrazach, potem w związkach wyrazowych

acza, aczo, acze, aczu, aczy

ocza, oczo, ocze, oczu, oczy

ecza, eczo, ecze, eczu, eczy

ucza, uczo, ucze, uczu, uczy

ycza, yczo, ycze, yczu, yczy;

- wygłos w wyrazach, potem w związkach wyrazowych

acz, ocz, ecz, ucz, ycz.

Ćwiczymy wszystko w zdaniach.

Ćwiczymy „cz” w połączeniach ze spółgłoskami:

- nagłos w wyrazach, potem w związkach wyrazowych

czło, czte, czwu, czwa...;

- śródgłos w wyrazach, potem w związkach wyrazowych

aczk, eczk, iczk, eczń, eczn, aczn, oczt...

Trudniejsze grupy spółgłoskowe:

ecz, nicz, acz, ecz, ocz, ącz, ycz

w tecze, w donicze, w pacze, w apteczce, na poczie, na łączce, w koszycku, na półeczce

UWAGA! Do wykorzystania tylko w przypadku, jeśli prawidłowo realizowane jest „dź” z szeregu ciszącego. W przeciwnym razie można ją wprowadzić dopiero utrwalając „dź” (po uprzednim utrwaleniu i automatyzacji „sz”, „ż” i „cz” z szeregu szumiącego).

- wygłos w wyrazach, potem w związkach wyrazowych.

UWAGA! Do wykorzystania tylko w przypadku, jeśli prawidłowo realizowane jest „ś” z szeregu ciszącego.

W przeciwnym razie można ją wprowadzić dopiero utrwalając „ś” (po uprzednim utrwaleniu i automatyzacji „sz”, „ż” i „cz” z szeregu szumiącego).

Ćwiczymy wszystko w zdaniach.

Różnicowanie „cz” – „c”.

Wymowa zbitki głosek „szcz” – najpierw w nagłosie, potem w śródgłosie i na końcu w wygłosie – w sylabach, wyrazach, związkach wyrazowych, zdaniach.

szcza, szczo, szcze, szczu, szczy

UWAGA! Do wykorzystania tylko w przypadku, jeśli prawidłowo realizowane jest „s” z szeregu syczącego. W przeciwnym razie można ją wprowadzić dopiero utrwalając „s” (po uprzednim utrwaleniu i

automatyzacji „sz”, „ż” i „cz” z szeregu szumiącego).

UWAGA! Do wykorzystania tylko w przypadku, jeśli prawidłowo realizowany jest „s” z szeregu syczącego. W przeciwnym razie można ją wprowadzić dopiero utrwalając „s” (po uprzednim utrwaleniu i automatyzacji „sz” i „cz” z szeregu szumiącego).

UWAGA! Do wykorzystania tylko w przypadku, jeśli prawidłowo realizowane są „s” i „c” z szeregu syczącego oraz „ś” z szeregu ciszącego. W przeciwnym razie można ją wprowadzić dopiero utrwalając „ś” (po uprzednim utrwaleniu i automatyzacji „sz”, „ż” i „cz” z szeregu szumiącego oraz „s” i „c” z szeregu syczącego).

„dź”

Najpierw ćwiczymy „dź” w izolacji.

Potem ćwiczymy „dź” w połączeniu z samogłoskami:

- nagłos w sylabach, logotomach, wyrazach, potem w związkach wyrazowych
dża, dżo, dże, dżu, dży;

UWAGA! Do wykorzystania tylko w przypadku, jeśli prawidłowo realizowane są „s”, „z”, „c” i „dz” z szeregu syczącego oraz „ś” i „dź” z szeregu ciszącego. W przeciwnym razie można ją wprowadzić dopiero utrwalając „dź” (po uprzednim utrwaleniu i automatyzacji „sz”, „ż”, „cz” i „dź” z szeregu szumiącego oraz „s”, „z”, „c” i „dz” z szeregu syczącego).

- śródgłos w wyrazach, potem w związkach wyrazowych

adża, adżo, adże, adżu, adży

odża, odżo, odże, odżu, odży

edża, edżo, edże, edżu, edży

udża, udżo, udże, udżu, udży

ydża, ydżo, ydże, ydżu, ydży.

Ćwiczymy wszystko w zdaniach.

Ćwiczymy „dź” w połączeniach z spółgłoskami (tylko dźwięcznymi, gdyż obok bezdźwięcznych i w wygłosie traci dźwięczność!):

- nagłos w wyrazach i związkach wyrazowych

dżdżo, dżdży;

- śródgłos w wyrazach i związkach wyrazowych

żdże, żdżą, dżdżo, dżdży...

Ćwiczymy wszystko w zdaniach.

Różnicowanie „dź” – „dz”.

Utrwalanie wszystkich głosek szeregu szumiącego: „sz”, „ż”, „cz”, dź”.